

[Søren P. Larsen.]

knytter sig til en Lovgivning paa dette Omraade, og jeg vil henvise til de Bemærkninger til Lovforslaget, som Udvalget har fremsat. Der er næppe Grund til at gaa i Enkeltheder her i Salen; jeg tror, at det er gennemdrøftet ret grundigt og prøvet ret nøje, før Udvalget gav Materialet fra sig, og hertil kommer jo den Forhandling, som føres her i Dag, og den Redegørelse, Ministeren har givet for Enkelthederne.

Det forekommer mig, at der vises berettiget Hensyn til begge Sider; det er Formaalet med denne Lovgivning, og den er skabt af de Kriseforhold, vi er inde under. Hvis Lovforslaget i Praksis kan staa Maal med den Hensigt, hvori det er fremsat, tror jeg, at begge Parter senere vil erkende, at der er handlet forsvarligt og rimeligt. Jeg anbefaler Lovforslaget.

Boeck-Hansen: Da Lovforslaget om Retsforholdet mellem Arbejdsgivere og Funktionærer i private Erhvervsvirksomheder i sin Tid var blevet fremsat fra konservativ Side, blev det, som bekendt, fortvivlet forkludret under Udvalgsarbejdet, saa forkludret, at ingen rigtig vilde kendes ved Loven. Jeg tror i hvert Fald ikke, at Socialministeriet er helt tilfreds med denne Lov. Kluddret kom navnlig ind med Opsigelsesfristerne, disse Opsigelsesfrister, som skulde være saa fordelagtige for Funktionærerne. Nu maa man erkende, at kommer der vanskelige Tider, saa er disse Opsigelsesfrister i alt Fald ikke absolut heldige for Funktionærerne, og man erkender altsaa, at det i alt Fald i Øjeblikket bør indrettes saaledes, at det er muligt at reengagere, midlertidigt genengagere Funktionærer, der er sagt op, saaledes at de kan faa Arbejde, selv om man ikke tør love, at det bliver for lang Tid.

Vi mener, at denne Ordning er af Betydning, ikke mindst for Funktionærernes Vedkommende, og da vi altid har arbejdet for disse Menneskers Ve og Vel, vil vi meget gerne tiltræde den her foreslaaede Ændring. Men der anvendes i Lovforslaget Begrebet „kriseramte Virksomheder“. Jeg forstaar meget vel, at der maa gøres en vis Indskrænkning, idet Lovforslagets Bestemmelser maa sigte paa netop denne Krisetid, saaledes at det ikke er i Almindelighed, de skal gælde. Jeg forstaar meget godt, at man fra anden Side har ønsket dette, og det bøjer vi os ogsaa fuldkommen for. Men vi kunde godt tænke os, at det var ønskeligt at blive lidt mere klar over, hvad „kriseramt“ skal betyde. Derfor vil vi

mene, at det vilde være rigtigt at tage en Udvalgsbehandling, hvor man kunde faa klarlagt dette bedre. Naar vi tilsiger dette Lovforslag vor fulde Støtte, er det altsaa samtidig med at foreslaa, at vi faar en kort Udvalgsbehandling.

Hassing-Jørgensen: Dette Lovforslag omhandler et Omraade, hvor det tidligere er lykkedes at opnaa fuld Forstaaelse mellem de politiske Partier. Det er derfor heller ikke underligt, at det ikke har været vanskeligt nu at tilvejebringe Enighed om, at den nuværende Situation gør det nødvendigt at træffe midlertidige Foranstaltninger for derved at forebygge, at den Beskyttelse, som ved den oprindelige Lov er tiltænkt Funktionærerne, skal vende sig til deres Skade. Det forekommer mig, at det Udvalg, der har udarbejdet Udkastet til Lovforslaget, meget lykkeligt har fundet Formen for en saadan midlertidig Ændring af Forholdet.

Naar det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen udtalte Ønsket om at faa nedsat et Udvalg for om muligt gennem en Udvalgsbehandling mere konkret at faa fastslaaet, hvilke Virksomheder der skal anses for kriseramte, kan jeg naturligvis ikke have noget derimod. Men jeg gaar ud fra, at det i øvrigt ikke er det ærede Medlems Mening, at vi skulde prøve paa at trænge ind i de andre Problemer, som Loven unægtelig nok kan frembyde, men som jeg tror det er rigtigt at forbeholde en vis Tid til Modning af. Jeg kan derfor tiltræde de Motiveringer, som er givet henholdsvis af den højtærede Minister og af det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen i hans mere udførlige Udtalelse, og skal dermed anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Alfred Jensen: Det Lovforslag, vi nu behandler, og det, som vi behandlede forud for dette, betegner jo en Fortsættelse af det, der startedes med de 9 Kriselovforslag, dette Lovkompleks, om hvilket det blev forklaret os, at det kun var første Akt. Nu ved vi altsaa, hvad Arbejderklassen her i Landet har at vente sig. Nu ser vi altsaa og ved, hvad der kommer i den nærmeste Tid.

Man kan om disse Ting sige, at det nu er Reaktionen her i Danmark, der kræver ind, og at Socialdemokraterne er villige til at diske op, for det Forsvar, der er ført for disse Lovforslag, vidner om, at man ikke ønsker at sætte sig til Modværge.

Da Funktionærloven i sin Tid blev gennemført, var det en Betryggelse for